

[Paul Holt.]

om det nye Tyskland, der skal komme. Vi kan ikke komme uden om, at Angsten for Tyskland har spillet en stor Rolle for det danske Folk; og naar man er gaaet ind for at tage godt imod de Folk, der er blevet vakt til nyt folkeligt og aandeligt Liv i Sydslesvig; bliver man mødt med den Paastand: I er Drømmere, I er Romantikere og Følelsesmennesker og tager ikke Hensyn til Kendsgerningerne. I denne Forbindelse vil jeg pege paa visse Kendsgerninger, man ikke kan komme uden om. Det er ligesom det danske Folk er hypnotiseret af 1864 og i udenrigspolitiske Spørgsmaal tænker i Rammerne fra dengang. Man maa ikke glemme, at efter Bismarck og Wilhelm den Anden fulgte der en Verdenskrig, som knuste Tysklands Forsøg paa at blive Europas og Verdens Herre, og da Tyskland anden Gang forsøgte paa det, ledet af Hitler, blev Tyskland atter knust. Det forekommer mig dog, at Verdenshistorien har noget at fortælle os om, at det danske Folks Fremtid er ikke knyttet som en Bivogn til det tyske Rige. Vi har Lov til at leve vort Liv frit; vi behøver ikke at være knuget af Angst for, hvad der engang kan ske, naar vi i dette Forhold, hvad vi kan for at staa med god Samvittighed; og det, vi her vil fremhæve, er dette, at vi i Spørgsmaalet om den danske Bevægelse i Sydslesvig staaar paa Rettens Grund. Vi ønsker, at denne Befolkning virkelig skal have Frihed, virkelig skal have Mulighed for at bestemme over sin Fremtid, at der skal være virkelig Chance for, at Kræfterne kan brydes dernede, og at ogsaa Danskheden skal have sin Mulighed for at gøre en Gerning i dette Folk. Derfor maa vi fra dansk Side i Tillid til, at det er Ret, vi kæmper for, vove at gaa ind under et Ansvar: Ret og Ansvar kan ikke adskilles, og vi vil indstændigt henstille til den høje Regering om nu her, hvor det bærer mod Valg, at give det danske Folk en helt klar Besked paa, hvordan Regeringens Politik er i Forhold til den udenrigspolitiske Virkelighed.

I øvrigt skal jeg blot sige dette vedrørende de forelagte Forslag, at vi vil forbeholde os vor Ret til at stille vore egne Forslag. Det afhænger af, hvorledes den høje Regerings Repræsentanter svarer paa de Ting, der er blevet fremført under denne Debat.

Stærke: Bliver der Valg, eller bliver der ikke Valg? Der bliver Valg, og der bliver ikke Valg, og saa bliver der Valg alligevel. Saa dan har Bladene skrevet frem og tilbage de sidste Maaned, og Partierne har opført

en Trippevals og en Contredans, som ikke har tjent Folkestyrets Interesser. Man har mest Lyst til at skræve hen over det hele og beskæftige sig med de Ting, som er rent objektive, fordi man har Indtrykket af, at mange af de Standpunkter, der har været indtaget, har været indtaget ikke saa meget af Hensyn til Danmark og de objektive Interesser, der har foreligget, som af Hensyn til Partiernes.

I hele den Diskussion, som har fundet Sted her i Dag, staaar Danmarks Retsforbund paa et ret centralt Punkt, idet vi i Februar forelagde en Dagsorden og i denne Dagsorden krævede et Valg om den økonomiske Politik, men samtidig krævede vi, at det sydslesvigske Spørgsmaal skulde forelægges for sig til Udtalelse fra Vælgernes Side. Derved ønskede vi at opnaa, dels at der fandt en politisk Klaring Sted, og dels at det sydslesvigske Spørgsmaal ikke blev draget ned i Partipolitikens Sfære, men blev løftet op derover. Efter vort Skøn vil det være en Ære for dansk Politik, hvis et saa vanskeligt, et saa indviklet og et saa dybt Spørgsmaal som det sydslesvigske blev løftet op over Partipolitikken, saaledes at de politiske Partier kunde faa Lov til at gaa i Stykker paa et saadant Spørgsmaal.

Hele Retsforbundet staaar samlet paa Oktobernotens Grund, men vi ønsker ikke, at selve Stillingen til Sydslesvig skal gøres til et Partispørgsmaal. Derfor har vi inden for vort Parti forskellige Meninger om forskellige Spørgsmaal, der ligger uden for Oktobernotens Grund. Selve den Bevægelse, som saa afgjort foregaar i Sydslesvig, er efter vort Skøn en Bevægelse, der først og fremmest siger: bort fra Holsten, bort fra Preussen, bort fra Tyskland, og en Bevægelse, som maaske først i en senere Udvikling er en Bevægelse, der siger: hjem til Danmark. At den for manges Vedkommende er det, er givet. Man har berettiget Grund til at tvivle om, at den er det for alles Vedkommende, men at det for manges Vedkommende dernede er Alvor, kan man dels se af det store Antal danske Skoler, hvor Forældrene sætter deres Børn, det kan man dels se af, at mange Mennesker er villige til at løbe en stor, maaske endda en overordentlig stor Risiko, hvis deres Politik ikke medfører noget Resultat, og endelig maa man huske, at den sydslesvigske Bevægelse er en Bevægelse, der foregaar mod det officielle Tyskland, mod det officielle England, mod det officielle Danmark.

Hvis man studerer det Forslag til Beslutning, som er blevet forelagt fra Det radikale Venstre, vil man se, at det er rettet